

Дежнър от Джордж Стрийт

Франк Дженър – евангелизатор от Джордж Стрийт

Исус каза, че Божието Царство е като човек, който сее семе. Това е невероятната история на Франк Дженър и как Бог го използва на Джордж Стрийт в Сидни за да разпространи добрата новина за Исус по целия свят. Нека Бог те благослови и ти даде да бъдеш смел и да свидетелстваш за Исус Христос без срам.

Тази обновена версия на историята на Франк Дженър е издадена от www.personaltract.com и е по книгата „Дежнър от Джордж Стрийт” от Др. Реймънд Уилсън.

Дежнър от Джордж Стрийт

Тази история започна преди много години в една баптистка църква в Борнемут, Англия. Една вечер пастора – Др. Франсис Диксън, помоли един мъж на име Питър да сподели свидетелството си. Питър се изправи и каза: „Аз бях спасен така. Бях в Кралската флота. Разхождах се надолу по Джордж Стрийт в Сидни, Австралия и от нищото изскочи един господин и ми каза: „Извинете, господине, може ли да ви попитам нещо? Надявам се, че няма да се засегнете, но ако днес умрете, къде ще прекарате вечността? Библията казва, че или в рая или в ада. Бихте ли помислил над това, ако обичате? Благодаря ви. Бог да Ви благослови!” След което човека си тръгна. Никога не си бях задавал този въпрос – не можех да го изкарам от съзнанието си. Върнах се в Англия и се запознах с някого, който ме заведе на мисия и там станах християнин.”

Малко по-късно имаше младежко събрание в същата църква в Борнемут и Ноел – човек от гостуващия тим сподели свидетелството си. „Така се запознах с Исус Христос. Бях в Кралската флота и кораба ми беше акостиран в Сидни. Една вечер се разхождах надолу по Джордж Стрийт когато от нищото изскочи мъж. Той ми каза: „Младежо, имам един въпрос към теб. Ако умреш тази нощ, къде би отишъл? В рая или в ада? Не се опитвай да избегнеш въпроса – трябва да избереш едно от двете.” Това, което той ми каза ме безпокоеше в продължение на месеци. Потърсих християнин, той ми помогна и аз предадох живота си на Христос.” Моите.... баптисти обичат такива свидетелства!

Баптисткия пастор от Англия беше много озадачен! Не след дълго той проповядва в Аделаида, Южна Австралия, когато реши да разкаже историята на Питър и Ноел и как те в различно време срещнали човека от Джордж Стрийт. Докато той разказваше, един мъж възбудено скочи и каза: „И аз! И аз!” И аз приех Христос по същия начин от същия човек на Джордж Стрийт. Това беше ефрейтор Мъри Уайкс, който бързал да хване трамвая на Джордж Стрийт когато глас зад него извикал: „Хей, почакай!” Мъри спрял и се обърнал. Странникът, който стоял пред него го попитал „Войнико, ако умреш тази нощ, къде ще отидеш? в рая или в ада?”

„Надявам се да отида в Рая” – отговорил Мъри. „Да се надяваш не е достатъчно – казал странника - Можеш да знаеш!”

Въпросът на странника докоснал болно място в живота на Мъри. Въпреки, че живеел добре, ходел на църква, бил женен, той също така знаел, че е лицемер и че никога не си бил задавал въпроса за вечната съдба. След 2 седмици Мъри коленичил в казармата и дал живота си на Христос.

Др. Франсис Диксън продължил пътуването си и когато проповядва в Пърт, той още веднъж споделил историите. След това един младеж се приближил до него и му казал, че той също бил във флота, посетил Джордж Стрийт и станал християнин след като срещнал странника с неустоимия въпрос.

Когато др. Диксън най-сетне пристигнал в Сидни, той искал да разбере повече за този градски мисионер и попитал един работник християнин „кой е мъжа от Джордж Стрийт?” „Познавам го; казва се Франк Дженър”.

Франсис Диксън бил заведен до скромна малка къща, където бил представен на Франк Дженър. След като Франсис разказал свързаните истории на четиримата военни мъже, които били повярвали в Христос след един прост въпрос, Франк започнал да плаче. „Не знаех, че някой, на когото съм говорил, е повярвал в Господ. Някои взимаха решение докато говорех с тях в събота вечер, когато свидетелствам, а след това идваха у нас на закуска в неделя сутринта (понякога идваха по 30 души), но никога не бях чувал и за други хора.”

Франк е вършил тази работа в продължение на 16 години, а за пръв път чуваше за някакъв траен резултат. Бих казал, че той трябва да беше наистина посветен да показва този вид благодарност и любов към Исус, за да прави това в продължение на толкова много години без да чуе за никакъв резултат. В следващите няколко години Франсис Диксън проповядвал по целия свят и понякога разказвал историята на Франк Дженър.

В Обединеното Кралство – на един евангелизаторски конгрес пастори отишли при него и му казали, че били задържани от непознат и поразителния му въпрос.

В Индия – на мисионерска конференция, индиец бил в Сидни на посещение и бил изправен пред въпроса на Франк. Той приел Христос и влязъл в християнско служение.

В Ямайка – на мисионерска конференция, двама мисионери повярвали в Исус преди години след свидетелството на Франк Дженър.

В САЩ - на конференция на военните свещеници той разказал за мъжа от Джордж Стрийт и неговото свидетелство. Един военен свещеник се изправил и разказал, че и той приел Христос в резултат на смайващия въпрос на Франк Дженър.

Невъзможно е да се разбере колко живота са били докоснати от тази кратка проповед, но със сигурност можем да кажем, че наследството на Франк Дженър се изчислява в повече от цифри.

Франк разказа неговото пътешествие във вярата, което е същото толкова забележително колкото и това на онези, които той е докоснал. „Преди да познавам Исус – каза той – живеех лудия живот на моряк и бях пристрастен към комара. Тогава, през 1937, за пръв път срещнах моя Спасител и живота ми беше променен – пристрастеността ми към залагания си отиде завинаги.” Като благодарност за този втори шанс в живота, той обеща да служи на Бог с най-доброто, с което може. Той каза: „целта ми е всеки ден да говоря на 10 души за Исус и аз правих така 28 години - докато паркинсона ми не се влоши. Във война и в мир, в добри и лоши времена, продължавах работата, която бях обещал да върша.” Изчислено е, че през всички тези години Франк е говорил на повече от 100 000 души. Всъщност, това повече отколкото болшинството пастори биха достигнали през живота си.

През последните години здравето на Франк се влоши и в последните си дни той се моли: „Господи, моля те вземи ме у дома в неделя вечер.” Последно му желание се сбъдна. Той почина в 11:45, точно в края на неделната вечер. На следващата сутрин лъч светлина влезе през отворения прозорец, падна върху възлюбената му и износена Библия и остана там.

Никой освен малка група християни в Сидни не познаваха Франк Дженър, но казвам ви, че името му беше известно в Небето. Небето го познаваше и можете да си представите как е бил посрещнат когато се е прибрал у дома в Слава.

Исус каза: „Ако Ме изповядате пред хората, Аз ще ви изповядам пред небесния си Отец”. Лично аз смятам, че Исус е изповядвал името на Франк на Небесния Си Отец много често. (Обратно, Исус казва: „Ако не Ме изповядате пред хората, Аз няма да ви изповядам пред Небесния си Отец.”)

Всъщност, там е по-добре да бъдем познати, разбирате ли – в небето, от Небесния ни Баща, отколкото на земята, защото там е и наградата ни.

Аз лично не смятам, че лицето на Франк Дженър някога ще бъде публикувано на корицата на някое престижно християнско издание или историята му написана на повече от няколко реда в някое християнско списание, но Бог е направил така, че историята му да бъде разказвана в чест на този човек, който отдаде толкова голяма чест на Исус.

Нека Бог те благослови и ти даде да бъдеш смел и да свидетелстваш за Исус Христос без срам.